

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ,
ΒΥΡΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΠΑΝΤΩΝ ΘΛΙΒΟΜΕΝΩΝ Η ΧΑΡΑ

«ὅτι ἐπέβλεψεν
ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ»
(Ἰωάννου ιε΄ 14)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ,
ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
2007

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου,
Εἰκόνα στήν Ἱερά Μονή Σταυρονικήτα

Σειρά:
«Θεομητορικά» ἀριθμ. 2

Copyright:
Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-89616-5-4

Ἐκδοτική Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριάνηπαθ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

«ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ»
(Λουκᾶ α΄ 48).

Οἱ *«συνεχόμενοι πολλοῖς πειρασμοῖς»* καί εὑρισκόμενοι σέ κινδύνους καί δοκιμάζοντες στό βίο τους θλίψεις καί ποικίλες ταλαιπωρίες καταφεύγουν γιά νά ζητήσουν παρηγοριά, στήριγμα καί ἐλπίδα στήν Μητέρα τοῦ Κυρίου. Σ' αὐτή, ἡ ὁποία ὑψώθηκε ἀπό τόν Δημιουργό Της νά γίνει Μητέρα Του καί τροφός Του καί ἡ ὁποία παρά ταῦτα εἶχε τήν αὐτοσυνειδησία, ὅτι ἦταν μία ταπεινή δούλη τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐξομολογήθηκε στήν ᾠδή Της, ὅταν ἐμεγάλυνε τόν Κύριο, *«ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ»* (Λουκᾶ α΄ 48).

Μελετῶντες τήν Ἁγία Γραφή διαπιστώνουμε, ὅτι στήν ζωή Της ἡ *«καθαρωτέρα»* καί *«ὑψηλοτέρα»* τῶν ἀγγελικῶν τάξεων, ἡ Βασίλισσα, ἡ ὁποία παρέστη στά δεξιά τοῦ Οὐρανίου Βασιλέως *«ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη»* (Ψαλμ. 44,16) διῆλθε διά πολλῶν θλίψεων, πόνων καί διωγμῶν.

Γι' αὐτό συμπαθεῖ ὅλους τούς πονεμένους καί θλιβομένους τῆς ζωῆς αὐτῆς εἴτε πειράζονται ἀπό τούς πειρασμούς τοῦ Πονηροῦ εἴτε δοκιμάζονται καί ἀσκοῦνται μέ ὑπομονή στίς θλίψεις, στίς ἀσθένειες, στίς ἀδικίες, στίς συκοφαντίες καί στούς ἄλλους σταυρούς τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Αὐτή ἔγινε ἡ χαρά τῶν θλιβομένων ἐπειδή πόνεσε καί ἴσως ὅπως κανένας ἀπό ἐμᾶς. Ἂς δοῦμε τούς πόνους Της:

α. Ὁ πόνος τῆς ἀμφιβολίας.

Πρώτη θλίψη, καί πρῶτο πόνο, κατά τήν Ἁγία Γραφή, ἡ Παρθένος Μαρία ἐδοκίμασε μέ τίς ἀμφιβολίες τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος περί τῆς ἐγκυμοσύνης Της. Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος γράφει στό Εὐαγγέλιό του *«Τοῦ δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γάρ τῆς μητρός αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρίν ἤ συνελθεῖν αὐτούς εὑρέθη ἐν γαστρί ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δέ ὁ ἀνήρ αὐτῆς, δίκαιος ὤν καί μή θέλων αὐτήν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν»* (Ματθαίου α΄ 18-19).

Ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας στήν Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων καί Βασιλικῶν Ὡρῶν, εἶναι Ἀκολουθίες, οἱ ὁποῖες τελοῦνται τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τῶν Χρι-

στουγέννων, ἀναφέρεται στό θέμα αὐτό μέ λυρισμό καί ρεαλισμό.

Στό Δοξαστικό τῆς Πρώτης Ὥρας ὁ Ἰωσήφ, ὁ Μνήστορας τῆς Θεοτόκου, ἀπευθύνεται πρός τήν Παρθένο Μαρία ὡς ἑξῆς:

«Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρός τήν Παρθένον· Μαρία, τί τό δρᾶμα τοῦτο, ὅ ἐν σοί τεθέαμαι; Ἀπορῶ καί ἐξίσταμαι, καί τόν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τό δρᾶμα τοῦτο, ὅ ἐν σοί τεθέαμαι; Ἀντί τιμῆς, αἰσχύνην· ἀντ' εὐφροσύνης, τήν λύπην· ἀντί τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τόν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τό ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπό γάρ Ἱερέων ἐκ τοῦ Ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σέ παρέλαβον· καί τί τό ὁρώμενον;».

Στό Δοξαστικό τῆς Τρίτης Ὥρας διεξάγεται ἕνας ζωηρός διάλογος μεταξύ τῶν πιστῶν καί τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος ὡς ἑξῆς:

«Ἰωσήφ, εἰπέ ἡμῖν πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ, φησί, τούς Προφήτας ἐρευνήσας, καί χρηματισθείς ὑπό Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεόν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σύν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι».

Στό δεύτερο τροπάριο τῆς Ἑνάτης Ὥρας ἡ Παρθένος Μαρία ἀπευθύνεται στόν Ἰωσήφ καί τοῦ ἐξηγεῖ θεολογικώτατα τό εἰς αὐτή τελούμενο φρικτό μυστήριο, οὕτως:

«Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρός Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐβόας πρός αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον στυγνάζεις καί ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τό ἐν ἐμοί

φρικτόν μυστήριον; Λοιπόν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τό παράδοξον ἐννοῶν· Θεός κάτεισι γάρ ἐπί γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καί σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει, ὡς ηὐδόκησε· καί τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὅν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καί δοξάζουσι, σύν Πατρί καί Ἁγίῳ Πνεύματι».

Κατά τήν ἁγία Γραφή τήν ἀγωνία καί τήν θλίψη τῆς Παρθένου Μαρίας ἔπαυσεν ὁ Ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἐμφανίσθηκε στόν Ἰωσήφ τόν Μνήστορα *«κατ' ὄναρ»* καί τοῦ ὑπέδειξε νά μήν ἀμφιβάλλει γιά τήν ἠθική τῆς Παρθένου Μαρίας.

«Ταῦτα δέ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδού ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱός Δαυίδ, μή φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριάμ τήν γυναίκα σου· τό γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθέν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. Τέξεται δέ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτός γάρ σώσει τόν λαόν αὐτοῦ ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Ματθαίου α΄ 20-21).

6. Ἡ ἀγωνία τῆς ἐμπερίστατης. Ἔτεκε καί ἐσπαργάνωσε τόν Γιό Της στήν φάτνη, «διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκᾶ β΄ 7).

Κάθε γυναίκα ἐπιθυμεῖ, ὅταν φθάσει ἡ ὥρα τοῦ τοκετοῦ νά τέξει σ' ἕνα ἰδιωτικό ἀξιοπρεπῆ χῶρο προσιδιάζοντα στήν περίσταση, στίς ἀνάγκες τοῦ γεγονότος καί νά προσφέρει στό νεογνό της τίς ἀνάλογες περιποιήσεις, τίς ὁποῖες ὑπαγορεύει τό μητρικό φίλτρο της.

Αὐτό δέν συνέβη στήν περίπτωση τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δέν ἔτεκε κοινό ἄνθρωπο, ἀλλά τόν Κύ-

ριο τῆς δόξης, τόν Ὕψιστο, τόν ἐπί τῶν Χερουβείμ καθεζόμενον, τόν Μονογενή Υἱό τοῦ Θεοῦ.

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε πληροφορίες ἀπό τό θεομητορικό περιβάλλον μεταξύ τῶν ἄλλων ἀποκλειστικῶν εἰδήσεων μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι, ὅταν ὁ Ἰωσήφ καί ἡ Παρθένος Μαρία εὑρίσκοντο στή Βηθλεέμ γιά νά ἀπογραφοῦν κατά τήν γενική ἀπογραφή, τήν ὁποία διέταξε ὁ Καίσαρας τῆς Ρώμης Αὔγουστος καί ἐνῶ κατήγοντο ἀπό τήν μικρή αὐτή κωμόπολη καί ἀσφαλῶς θά εἶχαν συγγενεῖς, ὅταν *«ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν καί ἔτεκεν τόν υἱόν αὐτῆς τόν πρωτότοκον, καί ἐσπαργάνωσεν αὐτόν καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»* (Λουκᾶ β΄ 6-7).

Μία ἀκόμη στέρηση ἐστενοχώρησε τήν Πανάμωμη Κόρη, νά γεννήσει στό στάβλο καί νά ἀνακλίνει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί Μονογενή καί Πρωτότοκο Υἱό Της στή φάτνη ὡς ἐμπερίστατη.

γ. Ἡ ταλαιπωρία ἀπό τόν διωγμό, τήν φυγή, τήν ἐξορία στήν Αἴγυπτο καί τήν μετοίκηση στήν Ναζαρέτ.

Στή ζωή της ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου ἐδοκίμασε κι αὐτούς τούς πόνους καί τίς ταλαιπωρίες, τοῦ διωγμοῦ, τῆς φυγῆς ὡς καταδιωκομένης, τῆς ἐξορίας στήν Αἴγυπτο καί τῆς μετεγκαταστάσεώς Της στήν Ναζαρέτ.

Ὁ Ἡρώδης καθώς διηγοῦνται τά θεόπνευστα κείμενα τῶν Εὐαγγελιστῶν ἀπεφάσισε νά φονεύσει τόν Υἱό Της καί Τόν ἀνεζήτησε σ' ὅλη τήν Ἰουδαία καί τά περίχωρα, θανατώσας ὅλα τά νήπια τῆς περιοχῆς.

Ὁ Κύριος μας ἀπό τήν γέννησή Του ἐδοκίμασε ἄδικα, χωρίς νά ἀπειλήσει κάποιον, τόν ἀπηνῆ διωγμό, τήν ἄδικη καταδίωξη καί τήν φονική διάθεση. Πολλά νήπια ἔκτοτε στόν κόσμο δοκιμάζουν τήν ἴδια ἐχθρική στάση καί φονική διάθεση.

Ἡ Πανάμωμη διωκομένη Μητέρα Του ἀναγκάσθηκε κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Ἀγγέλου νά καταφύγει στήν Αἴγυπτο. Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος μᾶς παρέχει τίς σχετικές πληροφορίες *«Ἀναχωρησάντων δέ αὐτῶν (δηλ. τῶν Μάγων) ἰδού ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθείς παράλαβε τό παιδίον καί τήν μητέρα αὐτοῦ καί φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καί ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἄν εἴπω σοι· μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δέ ἐγερθείς παρέλαβεν τό παιδίον καί τήν μητέρα αὐτοῦ νυκτός καί ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καί ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου, ἵνα πληρωθῇ τό ρηθέν ὑπό Κυρίου διά τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τόν υἱόν μου. Τότε Ἡρῴδης ἰδών ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπό τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καί ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τούς παῖδας τούς ἐν Βηθλεέμ καί ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπό διετοῦς καί κατωτέρω, κατά τόν χρόνον ὅν ἠκρίβωσεν παρά τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τό ρηθέν ὑπό Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνή ἐν Ραμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος, κλαυθμός καί ὀδυρμός πολύς· Ραχήλ κλαίουσα τά τέκνα αὐτῆς, καί οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δέ τοῦ Ἡρῴδου ἰδού ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθείς παράλαβε τό παιδίον καί τήν μητέρα αὐτοῦ καί πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασιν γάρ οἱ ζητοῦντες τήν ψυχήν τοῦ*

παιδίου. Ὁ δέ ἐγερθείς παρέλαβε τό παιδίον καί τήν μητέρα αὐτοῦ καί ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δέ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπί τῆς Ἰουδαίας ἀντί Ἡρῴδου τοῦ πατρός αὐτοῦ ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθείς δέ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τά μέρη τῆς Γαλιλαίας, καί ἐλθών κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τό ῥηθέν διά τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται» (Ματθαίου β΄ 13-23).

Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ὑπό διωγμόν, πρόσφυγας καί μετανάστης. Γι' αὐτό προστατεύει ὅλους τούς διωκομένους και κατατρεγμένους τῆς ζωῆς αὐτῆς.

δ. Οἱ περιπέτειες τῆς ἄσημης ζωῆς Της. Ζεῖ χωρίς σπίτι ἀκολουθοῦσα τόν περιοδεύοντα Υἱό Της καί χωρίς νά ζητεῖ τιμές καί προνόμια.

Ὁ Κύριος σ' ἕνα γραμματέα, ὁ ὁποῖος προφανῶς ἐπεδίωκε κάποια ἐξασφάλιση πλησίον Του, στόν χαρισματικό Διδάσκαλο, ὅπως ἐνδεχομένως θά λέγαμε σήμερα, τοῦ ἐξήγησε, ὅτι δέν μπορεῖ νά τοῦ προσφέρει ἐξασφάλιση καί σιγουριά, ἀντίθετα κοντά Του θά ἔχει περιπέτειες καί στερήσεις, τοῦ εἶπε· *«αἱ ἀλώπεκες φωλεούς ἔχουσι καί τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δέ υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τήν κεφαλήν κλίνῃ»* (Ματθαίου η΄ 20). Ὁ Κύριός μας ἔζησε χωρίς σπίτι καί ἄλλες ἀνέσεις, οἱ ὁποῖες διευκολύνουν τήν ζωή μαζί μέ τήν Μητέρα Του.

Ὅτι τόν Κύριον διακονοῦσαν οἱ πιστές γυναῖκες καί συντηροῦσαν Αὐτόν καί τούς μαθητές Του ἀπό τήν περιουσία τους, μᾶς μαρτυροῦν οἱ εὐαγγελιστές Λουκᾶς η΄ 13 καί Ματθαῖος κζ΄ 55.

Ἔτσι ἡ Παναγία μας παρά τό ὅτι ἐγέννησε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ ἐν τούτοις καμμιά τιμή καί κανένα προνόμιο δέν ἀπήλαυσε κατά τήν ἐπίγειο ζωή Της πλησίον Του.

Ἔζησε ὑπό τήν σκιά τοῦ Υἱοῦ Της μέ σιωπή καί ταπείνωση.

ε. Ἡ ταπείνωση ἀπό τήν ὕβρη καί τήν συκοφαντία τῶν ἀπιστούντων Ἰουδαίων.

Ἀφόρητος καί ἀβάστακτη στήν ψυχή τῶν ἀνθρώπων εἶναι μία ὕβρις, μία συκοφαντία. Ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας ἄκουσε βαρύτατες ὕβρεις ἀπό τούς ἀπιστοῦντες Ἰουδαίους καί ἀμφισβητοῦντες τήν Θεότητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Υἱοῦ Της καί τίς ἐβάστασε μέ ὑπομονή καί ἀνεξικακία.

Τήν πληροφορία αὐτή μᾶς παραθέτει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἄκουσε νά ἐκτοξεύεται ἀπό τά χείλη τῶν ὁμοεθνῶν τους μία φοβερή ὕβρη, ὅταν ἐξύβρισαν κατά πρόσωπο τόν ἀναμάρτητο Κύριό μας λέγοντάς Του *«ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα»* (Ἰωάννου η΄ 41).

Μέ τόν λόγο αὐτό ἐσυκοφαντοῦσαν ἐμμέσως πλήν σαφῶς Αὐτόν καί τήν Μητέρα Του. Ἐκείνη τήν ὁποία ὁ Ἀρχάγγελος προσεφώνησε «*Κεχαριτωμένη*» καί *«εὐλογημένη ἐν γυναιξί»* (Λουκᾶ α΄ 28).

στ. Ἡ πικρία ἀπό τήν ἀχαριστία καί ἀπό τήν ἀγνωμοσύνη τῶν εὐεργετημένων ἀπό τόν Υἱό Της.

Ἡ Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος, Αὐτοῦ, ὁ Ὁποῖος διῆλθε τήν ζωή Του *«εὐεργετῶν καί ἰώμενος»* (Πράξεις ι΄ 38), ἐπικράθηκε ἀπό τήν ἀχαριστία τῶν

εὐεργετημένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν μέ πεῖσμα, μέ τυφλό μῖσος τόν ἐξευτελισμό Του καί τόν μαρτυρικό θάνατό Του. Ἄκουσε τό γεμάτο σκληρότητα καί ἀνελέητο *«Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν»* (Ἰωάννου ιθ΄ 15) γιά Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος εἶναι ὁ Μόνος Ἐλεήμων καί Φιλάνθρωπος. Γι' Αὐτόν, ὁ Ὁποῖος ἐχρημάτισε τό μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιά τούς ἀνθρώπους κατά τήν ὑπόσχεση πού δόθηκε ἀπό τόν Θεό *«μετά ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε... καί ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε»* (Ἡσαΐου 54, 7-8).

ζ. Ὁ πόνος ἀπό τήν ρομφαία, ἡ ὁποία διεπέρασε τήν καρδιά Της.

Ὁ δίκαιος Συμεών, ὅταν ἀπήντησε τόν Κύριο καί τόν ὑποδέχθηκε στό Ναό τοῦ Σολομῶντος βασταζόμενο ἀπό τήν Μητέρα Του προφήτευσε γιά τόν Υἱό Της καί κατέληξε λέγοντας πρός Αὐτή: *«Σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχήν διελεύσεται ρομφαία»* (Λουκᾶ β΄ 35).

Ἡ ρομφαία αὐτή ἦταν ὁ σταυρικός καί ἄδικος θάνατος τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Της.

Στό ὡραῖο καί κατανυκτικό σταυροθεοτοκίο τροπάριο ἐκφράζεται ὅλο αὐτό τό δράμα τῆς πονεμένης Μητέρας:

«Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μή λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τήν Μητέρα καί δούλην σου δέομαι».

Ἔτσι παρηγορεῖ ὅλους τούς πονεμένους γονεῖς, τήν καρδία τῶν ὁποίων διαπερνᾶ ὡς ξῖφος ὀξύ ὁ θάνατος τῶν τέκνων τους.

Διακριτική καί ταπεινή ἦταν ἡ ζωή τῆς Παρθένου γεμάτη ἀπό θλίψεις καί πολλές ταπεινώσεις. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος τήν ἐδόξασε καί τήν ἐξύψωσε ἐπάνω ἀπό ὁρατά καί ἀόρατα.

Αὐτή τήν δόξα τῆς Θεοτόκου ὕμνησε ὁ Προφήτης καί Βασιλέας Δαυίδ στόν ὡραιότατο Ψαλμό 44 στούς στίχους 10-18, τούς ὁποίους παραθέτουμε σέ κείμενο καί μετάφραση:

Κείμενο :

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου,
ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη,
πεποικιλμένη.

Ἄκουσον, θυγάτερ, καί ἴδε,
καί κλῖνον τό οὖς σου
καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου
καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς
τοῦ κάλλους σου,
ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου,
καί προσκυνήσεις αὐτῷ.

Καί προσκυνήσουσιν αὐτῷ
θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις·
τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρός
τοῦ βασιλέως ἔσωθεν,
ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη,
πεποικιλμένη.

᾽Απενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ
παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

᾽Απενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ
καί ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναόν βασιλέως.

᾽Αντί τῶν πατέρων σου
ἐγενήθησάν σοι υἱοί·
καταστήσεις αὐτούς ἄρχοντας
ἐπί πᾶσαν τήν γῆν.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ·
διά τοῦτο λαοί ἐξομολογήσονταί σοι
εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μετάφραση:

Στέκει ἡ βασίλισσα
στά δεξιά σου
μέ ἔνδυμα διάχρυσο
καί πολυποίκιλτο στολισμό.

῎Ακουσε κόρη μου, καί δές,
δῶσε τήν προσοχή σου
ξέχασε τό λαό σου
καί τό σπίτι τοῦ πατέρα σου.

῾Ο βασιλιάς ἐπιθυμεῖ
τήν ὀμορφιά σου
ὁ Κύριός σου εἶναι αὐτός
προσκύνησε μπροστά του.

Τῆς Τύρου οἱ Κόρες μέ δῶρα
Μπροστά σου θά ρθοῦν
Οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ θά σέ παινέψουν

Ὅλο μεγαλοπρέπεια ἡ βασιλοκόρη
Στά διαμερίσματά της μέσα
μέ χρυσοΰφαντη τή φορεσιά

Πολύχρωμα ντυμένη θά ὁδηγηθεῖ στό βασιλιά
θά τήν ἀκολουθοῦν παρθένες
ἡ συνοδεία της σ' ἐσένα θά ὁδηγηθεῖ

Μέ ἀλαλαγμούς καί μέ χαρές
μπαίνουν μέσα στοῦ βασιλιά τ' ἀνάκτορα

Τή θέση τῶν προγόνων σου
οἱ γιοί σου θά τήν πάρουν
ἄρχοντες θάναι μές στή χώρα ὁλόκληρη

Θά μνημονεύουν τ' ὄνομά σου
ἀπό γενιά σ' ἄλλη γενιά
γι' αὐτό οἱ λαοί θά σ' ἐξυμνοῦν
παντοτινά καί αἰώνια.

Ἐπίλογος

Οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι θλίβονται στή ζωή τους ψάλλουν μέ ἱκεσία, ἐλπίδα καί προσδοκία πρός τήν Θεοτόκο καί Παρθένο Μαρία σέ κάθε εὐκαιρία :

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά
καί ἀδικουμένων προστάτις
καί πενομένων τροφή
ξένων τε παράκλησις
καί βακτηρία τυφλῶν,
ἀσθενούντων ἐπίσκεψις,
καταπονουμένων σκέψις καί ἀντίληψις,
καί ὀρφανῶν βοηθός,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,
σύ ὑπάρχεις· Ἄχραντε σπεῦσον,
δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τούς δούλους σου.

Καί τό :

Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα, Θεοτόκε,
καί πρός Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν·
ἔκτεινόν σου τήν χεῖρα τήν ἄμαχον,
καί θραῦσον τούς ἐχθρούς ἡμῶν·
σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις,
βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου πρός τόν Θεόν ἐξεζήτησα (Ψαλμ. 76 [77], 2).

